Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. V. Dodon)
Dosarul nr. 3a-592/24 (2-22170023-02-3a-29052024)

D E C I Z I E

04 septembrie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

Completul de Contencios Administrativ în componența:

Preşedintele completului, judecătorul	Mîra Ghenadie
Judecătorii	Braga Angela și Sîrbu Victoria
Grefier	Negrei Corina

examinând în ședință publică, apelul declarat de Gratii Dumitru împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 03 ianuarie 2024, adoptată în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Gratii Dumitru către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, cu privire la anularea actului administrativ,

C O N S T A TĂ :

Pretențiile reclamantului:

La data de 21 noiembrie 2022 Gratii Dumitru s-a adresat cu o acțiune în contencios administrativ către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii depuse a indicat că, la data de 08 septembrie 2022 i-a fost adus la cunoștință ordinul Inspectoratului General pentru Situaţii de Urgenţă nr. 112 ef. din 08 septembrie 2022 cu privire la suspendarea raportului de serviciu al ***** Gratii Dumitru. Având în vedere faptul că, din dispoziţiile actului administrativ contestat rezultă afectarea drepturilor legitime prin realizarea dreptului la muncă şi la funcţia publică, pe care o deţine de mai bine de 15 ani, acesta este un act administrativ individual defavorabil pentru dânsul, care-i cauzează prejudicii materiale şi morale în raport cu familia sa.

Indică că, în luna iulie 2017 a fost suspendat din funcţie de către Serviciul Protecţiei Civile şi Situaţiilor Excepţionale drept urmare a demersului procurorului în Procuratura Anticorupţie, conform prevederilor art. 200 alin. (3) Cod de procedură penală al Republicii Moldova, în legătură cu instrumentarea în cadrul

unei cauze penale în privinţa sa privind o „pretinsă” faptă prejudiciabilă săvârşită în luna martie 2017. Ulterior, ca urmare a unui raport înaintat în adresa conducerii Serviciului, a fost reîncadrat în funcţia publică cu statut special. La momentul reîncadrării, conform ordinului, care nu conţinea în sine careva condiţii (acesta fiind necondiţionat), avea calitatea procesuală de inculpat într-o cauză penală gestionată de Procuratura Anticorupţie, fapt cunoscut de instituţia în care activa. Astfel, pe parcursul activităţii suportă limitările impuse de prevederile legale în ceea ce priveşte imposibilitatea unei promovări sau acordarea de grade speciale, fără a-i fi condiţionată într-un careva mod continuitatea raporturilor de serviciu.

În luna aprilie 2022 a beneficiat de un premiu bănesc, care a fost acordat tuturor angajaţilor IGSU, conform ordinului IGSU nr. 55 ef. din 20 aprilie 2022, în sumă de 1.500 lei. La data de 16 mai 2022, conform ordinului IGSU nr. 67 ef. a fost anulat punctul ordinului IGSU al MAI nr. 55 ef. din 20 aprilie 2022, privind stimularea cu premiul bănesc în privinţa sa. La data de 16 iunie 2022 a înaintat un raport, prin care a solicitat restituirea premiului bănesc anterior acordat cu ocazia Sărbătorilor Pascale, la care a primit un răspuns oficial cu nr. 19/9-1247 din 12 iulie 2022 de respingere a solicitării.

În dezacord cu decizia menţionată, a depus o cerere prealabilă către autoritatea publică emitentă (IGSU) şi autoritatea publică ierarhic superioară (MAI) care au fost respinse. Drept consecinţă, în luna septembrie 2022 a înaintat o cerere de chemare în judecată privind revendicarea celor impuse. În mod abuziv, făcând exces de limitele examinării în ordinea cuvenită, autoritatea publică ierarhică superioară a „propus” suspendarea raporturilor de serviciu, invocând aplicarea cadrului legal relevant speţei (Legea 158/2008 şi Codul muncii al Republicii Moldova), iar autoritatea publică emitentă a interpretat acest fapt ca indicaţie.

La data de 28 septembrie 2022 a depus cererea prealabilă în modul corespunzător, prin care a solicitat anularea ordinului contestat, reabilitarea în funcţie, achitarea remuneraţiei pentru lipsa forţată de la locul de muncă, care a fost respinsă prin răspunsul IGSU nr. 19/7-p/e-G-152/22 din 11 octombrie 2022, precum şi răspunsul MAI nr. 44/22-4245 din 21 octombrie 2022.

Conform prevederilor art. 69 alin. (1) Cod administrativ, o procedură administrativă poate fi iniţiată inclusiv din oficiu.

În fapt, indică că, conform actului de sesizare, în speţă, a raportului a trei angajaţi a IGSU nr. 3/1489 din 29 august 2022, aceasta nu este iniţiată atât din oficiu, cât la „propunerea” autorităţii publice ierarhic superioare conform demersului MAI nr. 44/10-9443 din 29 iulie 2022 privind suspendarea raporturilor de serviciu cu acesta în temeiul art. 53 lit. c) şi d) Legea nr. 158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public şi art. 76 lit. g) Codul muncii.

Astfel, autoritatea publică ierarhic superioară, într-un mod abuziv, excedă limitele examinării procedurii administrative în raport cu cererea prealabilă depusă, înaintând propunerea de a fi suspendat din funcţie, fapt care nu se regăseşte în răspunsul corespunzător recepţionat de la acelaşi minister. În pofida aceloraşi abuzuri, autoritatea publică emitentă aplică abuziv prevederile art. 69 alin. (3) din Cod administrativ, or, după cum a explicat în rapoartele depuse în litigiul conex, obiectul procedurii administrative cu privire la oferirea unui premiu nu are nimic comun cu suspendarea sa din funcţie.

Consideră reclamantul că autoritatea publică emitentă a iniţiat procedura administrativă cu încălcarea principiului securităţii raporturilor juridice în raportul de serviciu cu dânsul şi cu excedarea obiectului procedurii administrative conexe.

Potrivit prevederilor art. 44 alin. (3) Cod administrativ, atragerea unui participant în cadrul unei proceduri administrative este obligatorie, dacă prin aceasta este posibilă afectarea acesteia într-un oarecare mod. Chiar dacă autoritatea publică a iniţiat procedura administrativă la data de 29 august 2022, a fost informat abia la data de 05 septembrie 2022, fără să fi avut acces la dosarul administrativ. În acelaşi timp, autoritatea publică l-a informat despre iniţierea unei proceduri administrative pentru care nu poate fi distins obiectul procedurii, suplimentar indicând într-un mod autoritar faptul de a depune careva explicaţii insesizabile.

Conform prevederilor art. 21 alin. (3) Cod administrativ, autorităţile publice nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege. Astfel, consideră că în mod abuziv este aplicată o lege materială care nu urmează a fi aplicată, or, din prevederile art. 4 alin. (2) Legea nr. 158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public, aceasta se aplică în partea care nu este reglementată prin legi speciale, fapt indicat chiar în textul ordinului contestat.

În conformitate cu regulile de aplicare a legilor speciale, conform prevederilor art. 5 alin. (3) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, în caz de divergenţă între o normă generală şi o normă specială este aplicabilă norma specială, în speţă, Legea nr. 288/2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Astfel, prevederile invocate, aplicate abuziv, nu mai pot fi aplicate în speţă începând cu data de la care a intrat în vigoare legea specială menţionată.

Acest fapt rezidă şi din pct. 80 al Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 6 din 3 martie 2016 în care este indicat că Legea nr. 158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public este o normă specială, în raport cu normele general aplicabile. Pe cale de consecinţă, este cert că nu pot fi aplicate în acelaşi timp două norme speciale, nefiind posibilă aplicarea simultană atât a prevederilor Legii nr. 158/2008, cât a prevederilor Codului muncii, fiind total ignorate prevederile legii speciale aplicabile, Legea nr. 288/2016 privind funcţionarul public cu statut special

din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, or, aceasta constituie o rupere din context a sistemului de drept a unei norme pentru a fi aplicate tendenţios în prejudicierea abuzivă şi contrară a intereselor legale ale unei persoane.

Din cele constatate, menţionează că este lipsită de logică aplicarea unei norme speciale inaplicabile atât timp cât relaţiile sociale corespunzătoare sunt reglementate expres de Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. În aceeaşi ordine de idei, nu poate fi aplicată o normă care a intrat în vigoare ulterior stării de fapt, or, art. 53 lit. c) a fost declarat neconstituţional prin Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 6 din 3 martie 2016, iar noua redacţie a normei criticate a fost introdusă prin Legea nr. 172/2017 pentru modificarea şi completarea unor acte legislative, care a intrat în vigoare la data de 11 octombrie 2017, după intrarea în vigoare a Legii privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Respectiv, aplicarea normei conţinute în art. 53 lit. c) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public este o ilegalitate a autorităţii publice prin aplicarea unei norme de drept material care nu trebuia aplicată, care atribuie un caracter ilegal actului administrativ individual defavorabil emis în privinţa sa. Chiar dacă normele conţinute atât în Codul muncii, cât şi Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne admit, de principiu, aplicarea suspendării raportului de serviciu cu un funcţionar public cu statut special, aceasta urmează să întrunească mai multe condiţii cumulative, printre care şi concursul altei autorităţi publice, adică a procurorului. Astfel, discreţia aplicării nemijlocite a acestei instituţii îi revine autorităţii publice, însă, aceasta nu poartă un caracter absolut, fiind necesar demersul corespunzător al procurorului de caz, potrivit art. 200 alin. (3) Cod de procedură penală, care stabileşte că suspendarea provizorie din funcţie o decide administraţia instituţiei în care activează învinuitul ori inculpatul, în condiţiile legii, la demersul procurorului care conduce, sau, după caz, efectuează nemijlocit urmărirea penală.

În aceste sens, suspendarea din funcţie poate fi aplicată în conformitate cu prevederile art. 35 alin. (1) Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288/2016.

Subsecvent, conform prevederilor pct. 88 din Statutul disciplinar al funcţionalului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin HG nr. 409/2017, în cazul în care împotriva funcţionarului este pornită urmărirea penală sau acesta a fost pus sub învinuire, poate avea loc suspendarea provizorie din funcţie în condiţiile prevăzute de art. 200 Cod de procedură penală. Astfel, la caz, din ceea ce i s-a adus la cunoştinţă, la dosarul administrativ, precum şi în cadrul procedurii administrative nu este un demers al procurorului, respectiv, pe cale de consecinţă, aplicarea suspendării raporturilor de

serviciu. În acelaşi timp, din interpretarea dispoziţiilor normelor menţionate este indicat că demersul procurorului nu este un act obligatoriu pentru autoritatea publică în sensul admiterii acestuia, dar este o condiţie indispensabilă pentru a fi aplicată.

Remarcă reclamantul că, autoritatea publică a aplicat anterior acest mecanism, ceea ce nu este un motiv pentru a se exonera de la respectarea celor menţionate de către autoritatea publică emitentă, or, potrivit prevederilor pct. 88 din Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 6 din 3 martie 2016, înalta Curte a statuat că legea nu trebuie să lase la libera opţiune a angajatorului sau a autorităţii publice decizia de a suspenda sau nu unilateral raporturile de serviciu fără a fi stabilite condiţii, modalităţi şi criterii clare şi precise.

Astfel, consideră reclamantul Gratii Dumitru că, din interpretarea sistemică a textelor de lege menţionate Inspectoratul General pentru Situaţii de Urgenţă nu a respectat rigorile stabilite pentru întrunirea condiţiilor legale de suspendare a raporturilor de serviciu.

În conformitate cu prevederile art. 82 alin. (1) Cod administrativ, autoritatea publică întocmeşte un dosar administrativ, care conţine toate documentele care se referă la procedura în cauză, iar conform prevederilor alin. (2) al aceluiaşi articol, documentele se vizează cu numere continue de pagini. Subsecvent, potrivit art. 83 alin. (1) Cod administrativ, participanţii la procedură urmează să le fie asigurat acces nestingherit la dosarul administrativ, cu excepţia proiectelor de acte administrative.

Indică reclamantul că nu a avut acces la dosarul administrativ, fiind ignorată integral de Inspectoratul General pentru Situaţii de Urgenţă solicitarea de a face cunoştinţă cu cele solicitate. La momentul aducerii la cunoştinţă a Ordinului 112 ef. din 08 septembrie 2022, nu i sa oferit un dosar întocmit conform rigorilor prevăzute (numerotat, cu borderou, semnături, etc.), decât doar în copii legalizate trei documente pentru care a semnat. Totodată, la dosar nu este prezentă o indicaţie sau un înscris care să desemneze persoana responsabilă de desfăşurarea procedurii administrative. Astfel, Inspectoratul General pentru Situaţii de Urgenţă nu a respectat acţiunile de audiere, afectându-i drepturile şi libertăţile lui în cadrul unei proceduri administrative, or, nici o operaţiune administrativă nu indică nici măcar un indiciu cu privire la executor.

Conform prevederilor art. 29 alin. (1) Cod administrativ, orice măsură întreprinsă de autorităţile publice prin care se afectează drepturile sau libertăţile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporţionalităţii. Potrivit alin. (2) al aceluiaşi articol, o măsură întreprinsă de autorităţile publice este proporţională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă.

Conform pct. 75 din Hotărârea Curţii Constituţionale a Republicii Moldova nr. 6 din 03 martie 2016, cu referire la suspendarea raporturilor de serviciu se impune examinarea în cauză a respectării principiului proporţionalităţii, o cerinţă imperativă necesar a fi respectată în cazurile de restrângere a exerciţiului unor drepturi sau libertăţi fundamentale ale omului, prevăzută de art. 54 alin. (2) din Constituţie.

În conformitate cu prevederile pct. 78 din aceeaşi Hotărâre a înaltei Curţi, conform testului de proporţionalitate, măsura luată trebuie să fie adecvată - să poată în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, necesară - indispensabilă pentru îndeplinirea scopului şi proporţională - să asigure justul echilibru între interesele concrete pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit.

Totodată, în pct. 83 din Hotărârea Curţii Constituţionale a Republicii Moldova nr. 6 din 03 martie 2016, Curtea constată că scopul pentru care a fost reglementată posibilitatea suspendării contractului individual de muncă, în caz de trimitere în instanţa de judecată a dosarului penal privind comiterea de către salariat a unei infracţiuni incompatibile cu munca prestată, este acela ca angajatorul să împiedice salariatul ca în exercitarea atribuţiilor de serviciu pe care le are să mai continue să săvârşească fapte de natura celor pentru care este cercetat penal şi să îl împiedice să mai producă prejudicii. În acelaşi timp, în pct. 91 Curtea reţine că potrivit Codului muncii, suspendarea operează doar în situaţia în care cauza penală este trimisă în instanţa de judecată, iar infracţiunea este incompatibilă cu munca prestată.

Din circumstanţele de fapt expuse, consideră reclamantul Gratii Dumitru că suspendarea raportului de serviciu este o măsură inadecvată, lipsită de necesitate şi disproporţionată.

Conform prevederilor art. 30 alin. (2) Cod administrativ, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public. Astfel, raportat la speţă, este contrară legii aplicarea suspendării raporturilor de serviciu, având în vedere numirea în funcţie conform Ordinului IGSU, or, acesta are un caracter *res judecata*, ceea ce impune respectarea propriului ordin de către aceeaşi autoritate emitentă.

Consideră că, ordinul IGSU nr. 112 ef. din 08 septembrie 2022 este nemotivat, or, din textul acestuia nu se clarifică stările de fapt cu privire la raportul înaintat în cadrul procedurii administrative, care au fost lăsate fără răspuns, făcându-se doar o referinţă la un anumit aspect, fără a motiva faptul respingerii celor solicitate. Din analiza actului administrativ contestat este certă starea de fapt privind lipsa motivării complete a actului emis, or, în acesta nu se regăsesc argumentele expuse în cadrul audierii (care nici nu a avut loc) şi nu sunt elucidate

opiniile reclamantului, nu este indicat faptul ce obiecţii şi ce solicitări a avut în cadrul procedurii administrative.

Din prevederile pct. 1 al părţii dispozitive a ordinului contestat nu este certă executarea acestuia, or, expresia „până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătoreşti" este incertă, reieşind din faptul că nu este clară care hotărâre judecătorească urmează ca să rămână definitivă, adică partea dispozitivă a actului administrativ contestat nu se corelează (identifică) cu partea de constatare a acestuia, în care eronat este indicat că ar fi învinuit în săvârşirea unei infracţiuni prevăzute de art. 324 alin. (2) Cod penal al Republicii Moldova. Autoritatea publică pârâtă îşi arogă rolul tacit de victimă a prejudicierii interesului public, dar o face doar declarativ, fără a justifica în mod legal şi întemeiat cele invocate, ceea ce îmbracă forma unor alegaţii *actio popularis*, care nu pot fi reţinute în calitate de careva argumente de instanţa de judecată. Astfel, în ceea ce ţine de certitudine, conform prevederilor art. 119 Cod administrativ, un act administrativ trebuie să fie suficient de cert, însă, Ordinul IGSU nr. 112 ef. din 08 septembrie 2022 este lipsit de certitudine în ceea ce priveşte durata suspendării raportului de serviciu, astfel, purtând un caracter arbitrar, ceea ce prejudiciază grav dreptul la muncă şi la funcţie publică.

Conform prevederilor art. 332 alin. (1) Codul muncii, cererea scrisă a salariatului privind repararea prejudiciului material se prezintă angajatorului. Angajatorul este obligat să înregistreze cererea respectivă, s-o examineze şi să emită ordinul (dispoziţia, decizia, hotărârea) corespunzător în termen de 10 zile calendaristice din ziua înregistrării acesteia, aducându-i la cunoştinţă salariatului sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepţionării/ înştiinţării.

Subsecvent, potrivit art. 330 alin. (1) lit. b) Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligaţie survine, în particular, în caz de eliberare ilegală din serviciu.

Conform art. 329 alin. (1) Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligaţiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Autoritatea publică emitentă invocă soluţionarea acestor capete de cere (pct. IV din răspunsul acesteia nr. 19/7-p/e-G-152/22 din 11 octombrie 2022), făcând referinţă la prevederile art. 167 alin. (4) Cod administrativ, prin soluţionarea acestora fără a separa procedurile administrative. În realitate, conform normei citate, dacă prin cererea prealabilă se solicită şi repararea prejudiciului, atunci cererea privind repararea prejudiciului se examinează de autoritatea publică

emitentă în procedură administrativă separată. Din analiza celor expuse, IGSU a eludat prevederile imperative ale Codului administrativ, ceea ce condiţionează intervenţia controlului judecătoresc întru restabilirea în drepturi a reclamantului Gratii Dumitru.

Indică că, din actele autorităţii pârâte este cert că aceasta a acţionat contrar prevederilor legale prin lezarea drepturilor şi intereselor lui legitime, or, prin lipsirea ilegală de locul de muncă îi este cauzat un prejudiciu material legat de neachitarea salariului pentru perioada respectivă, precum şi cauzarea prejudiciului moral în circumstanţele descrise.

Având în vedere depunerea unui raport la etapa procedurii administrative, autoritatea publică emitentă nu l-a soluţionat, nu s-a expus asupra lui, adică l-a neglijat completamente, dar fără a da o apreciere corespunzătoare în sensul admiterii sau respingerii motivate a acestuia. Astfel, prin acţiunile sale, autoritatea publică i-a lezat expuse în cererea prealabilă, fără a repara aceste momente la etapa de soluţionare prejudiciară a litigiului. Reieşind din ansamblul celor expuse, se impune sancţionarea corespunzătoare a acestor inacţiuni prin anularea actului administrativ contestat de către instanţa de judecată şi repararea prejudiciului cauzat.

Mai indică reclamantul că din data de 09 septembrie 2022 este lipsit în mod ilegal şi abuziv de dreptul la muncă şi la remuneraţia corespunzătoare, creându-i o afectare a relaţiilor de familie, deoarece are la întreţinere trei copii minori şi mama imobilizată la pat. Situaţia de fapt îi creează suferinţe psihice. De mai bine de 15 ani, începând cu vârsta de 22 ani și-a dedicat viaţa şi sănătatea acestui serviciu nobil în serviciul societăţii, obţinând studii speciale. Pe parcurs a activat doar într-un specific de activitate – prevenirea şi stingerea incendiilor, considerând inoportună ruperea acestei cariere de la tulpină, în care au fost investiţi ani buni şi bani publici.

Solicită reclamantul Gratii Dumitru, anularea în tot a Ordinului Inspectoratului General pentru Situaţii de Urgenţă nr. 112 ef. din 08 septembrie 2022 cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu, anularea în tot a răspunsului Inspectoratului General pentru Situaţii de Urgenţă nr. 19/7-p/e-G-152/22 din 11 octombrie 2022 la cererea prealabilă precum şi a răspunsului MAI nr. 44/22-4245 din 21 octombrie 2022, reabilitarea (restabilirea) în funcţia de ofiţer superior al Secţiei planificare, monitorizare şi coordonare a Direcţiei Situaţii Excepţionale mun. Chişinău a Inspectoratului General pentru Situaţii de Urgenţă din data de 09 septembrie 2022, cu achitarea remuneraţiei corespunzătoare pentru perioada absenţei forţate de la locul de muncă, începând cu data de 09 septembrie 2022 și repararea prejudiciului moral cauzat în valoare de 50.000 lei.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 03 ianuarie 2024, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Gratii Dumitru împotriva Inspectoratului General pentru Situații de Urgență privind anularea ordinului Inspectoratului General pentru Situaţii de Urgenţă nr. 112 ef. din 08 septembrie 2022 Cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu cu maiorul serviciului intern Gratii Dumitru, anularea actelor administrative nr. 19/7-p/e-G-152/22 din 11 octombrie 2022 și nr. 44/22-4245 din 21 octombrie 2022 emise în procedura prealabilă, reabilitarea (restabilirea) în funcţia de ofiţer superior al Secţiei planificare, monitorizare şi coordonare a Direcţiei Situaţii Excepţionale a municipiului Chişinău a Inspectoratului General pentru Situaţii de Urgenţă din data de 09 septembrie 2022, achitarea remuneraţiei corespunzătoare pentru perioada absenţei forţate de la locul de muncă, începând cu data de 09 septembrie 2022 și repararea prejudiciului moral cauzat în valoare de 50.000 lei.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 15 ianuarie 2024, Gratii Dumitru a declarat cerere de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 03 ianuarie 2024, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea reclamantului să fie admisă integral.

Termenul de declarare a apelului:

Potrivit art.232 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic.

Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărîrii motivate.

Din materialele cauzei rezultă că, dispozitivul hotărârii instanţei de fond a fost pronunțat public la 03 ianuarie 2024, apelul fiind declarat la data de 15 ianuarie 2024, iar la data de 03 mai 2024, apelantul Gratii Dumitru a recepționat hotărârea motivată, la data de 31 mai 2024, Gratii Dumitru a depus motivarea apelului, astfel Colegiul constată că, apelul nemotivat și apelul motivat au fost depuse în interiorul termenului legal.

Argumentele participanților la proces:

În motivarea cererii de apel a invocat apelantul argumente similare celor expuse în cererea de chemare în judecată din 21 noiembrie 2022, indicând că în pofida complexităţii cauzei şi a argumentelor invocate de reclamant în cererea de chemare în judecată (cu indicarea expresă a probelor conţinute în dosarul administrativ), instanţa de judecată a omis să aprecieze probele administrate de autoritatea publică pîrîtă şi invocate de reclamant.

Menționează că, în hotărârea contestată nu se regăsesc careva indicii de apreciere a careva probe din cadrul procesului dedus judecăţii în ordine de apel, ceea ce în conferă un caracter lipsit de temeinicie. Or, instanţa de fond s-a limitat

doar la o apreciere superficială, fără a expune argumentele deciziei adoptate, limitându-se la redarea textelor expuse în cererea de chemare în judecată şi referinţa pârâtului. Astfel, instanţa de judecată nu a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionare cauzei deduse judecăţii, ceea ce condiţionează caracterul legal şi întemeiat al hotărârii contestate cu apel, reclamând casarea acesteia de către instanţa de apel.

Reiterează asupra faptului lipsei de logică privind aplicarea unei norme speciale inaplicabile, atât timp cât relaţiile sociale corespunzătoare sunt reglementate expres de Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Invocă că, aplicarea normei conţinute în art. 53 lit. c) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcţia publică şi si statutul funcţionarului public este o ilegalitate a autorităţii publice prin aplicarea unei norme de drept material care nu trebuia aplicată, care atribuie un caracter ilegal al actului administrativ individual defavorabil emis în privinţa lui Gratii Dumitru.

Pe cale de consecinţă, o eroare admisă de instanţa de judecată, care neţinând cont de respectarea principiului legalităţii, a condus la aplicarea unei norme care nu trebuia să fie aplicată, ceea ce constituie un temei de casare a hotărârii pronunţate de prima instanţă.

Susține că, la caz, s-au interpretat eronat prevederile art. 76 lit. (g) Codul muncii. Astfel, instituţia suspendării raporturilor de serviciu este incidentă în cazul în care munca este incompatibilă cu munca prestată la momentul care o deţine funcţionarul public cu statut special.

Consideră că, prin soluţia oferită de prima instanţă este încălcat flagrant dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din CtEDO, fiind eludată acţiunea pozitivă a instanţei de judecată de verificare a testului de legalitate, a testului de proporţionalitate, precum şi de exercitate a dreptului discreţionar în limitele legale garantate de lege. Respectiv, actul judecătoresc contestat în ordine de apel urmează a fi casat integral, or acesta conţine doar o apreciere nefondată, fără a fi garantat dreptul la un proces echitabil prin oferirea unei aprecieri sterile, fără coroborare cu materialele cauzei.

Afirmă că, în hotărârea contestată nu se conţine niciun argument al instanţei de fond întru susţinerea concluziei cu privire la caracterul declarativ al alegaţiilor reclamantului, nefiind combătute argumentele prezentate în faţa instanţei de judecată, cu referire la contestarea actului administrativ ca ilegal. Generalizând cele expuse, se atestă faptul caracterului arbitrar al aprecierii stării de fapt a materialelor cauzei, drept consecinţă a caracterului arbitrar al deciziei adoptate de instanţa de fond, ceea ce constituie temei de casare, rejudecare a cauzei şi emiterea unei decizii noi.

Opinează că, hotărârea emisă de instanţa de fond necesită a fi casată din motivul multiplelor vicii de legalitate pe care le conţine precum: aprecierea arbitrară a stării de fapt, ignorarea probelor administrate în instanţă, ignorarea exercitării arbitrare şi excesive a dreptului discreţionar, lipsa de motivare a hotărârii, disproporţionalitatea, incertitudinea şi interpretarea eronată a legilor.

Apelantul Gratii Dumitru în ședința instanței de apel a susținut cererea de apel, solicitând admiterea acesteia în sensul formulat.

Reprezentantul intimatului Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, Condrea Rodica în ședința instanței de apel a pledat pentru respingerea cererii de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Aprecierea instanţei de apel:

Potrivit art.195 Codul administrativ, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinînd cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii – respinge apelul.

Potrivit art.194 alin.(1) Cod administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

În conformitate cu prevederile art.231 alin.(2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art.219 alin.(1) – (3) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

În corespundere cu prevederile art.221 alin.(2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Prevederile art.220 alin.(1) Cod administrativ, stabilesc că, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87–93.

Din conținutul art.93 din Codul administrativ, se stabilește sarcina probațiunii, potrivit căreia, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin.(1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Astfel, instanţa de apel, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe, constată că aceasta urmează a fi menţinută, ori concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sunt în corespundere cu circumstanţele cauzei şi normele de drept material au fost aplicate corect.

Circumstanțele de fapt ale cauzei:

Din materialele cauzei se atestă că, prin Ordinul șefului Inspectoratului General pentru Situații de Urgență nr. 112 ef. din 08 septembrie 2022 Cu privire la suspendarea raportului de serviciu al ***** Gratii Dumitru, ultimul a fost suspendat din funcția publică cu statut special de pe data de 09 septembrie 2022 până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești. (f.d.23-25)

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență la data de 21 octombrie 2023 a emis actul administrativ nr. 44/22-4245 prin care a respins cererea prealabilă. (f.d.26)

Nefiind de acord cu actele emise, la de 21 noiembrie 2022, reclamantul Gratii Dumitru a sesizat instanța de contencios administrativ cu cerințele deduse judecății.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Conform art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Instanța de apel statuează că, actul administrativ individual – Ordinul Inspectoratului General pentru Situaţii de Urgenţă nr. 112 ef. din 08 septembrie 2022 cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu, răspunsul nr. 19/7-p/e-G-152/22 din 11 octombrie 2022 şi a răspunsul MAI nr. 44/22-4245 din 21 octombrie 2022 – constituie acte administrativ defavorabile reclamantului.

Iar din analiza actului administrativ contestat, reieșind din solicitările înaintate, se atestă că acțiunea dedusă judecății este una în contestare conform art.206 Cod administrativ.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

Conform art. 209 alin. (1) Cod administrativ, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia.

Completul judiciar atestă că, Gratii Dumitru este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, a depus acțiunea în termen, iar acțiunea depusă nu este exceptată de la controlul judiciar, prin urmare, motive de inadmisibilitate a acțiunii în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, la caz nu sunt, din care motive, instanța de fond corect a considerat acțiunea admisibilă și a purces la examinarea pe fond a acesteia.

Fiind investită cu judecarea prezentei cauze, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, prin hotărârea din 03 ianuarie 2024 a respins acțiunea în contencios administrativ a reclamantului Gratii Dumitru.

Completul judiciar constată că, hotărîrea instanței de fond este întemeiată, a fost adoptată cu aprecierea corectă a probelor administrate și aplicarea justă a normelor de drept material și procedural, reieșind din următoarele motive.

Potrivit art. 76 lit. g) Codul muncii, *contractul individual de muncă se suspendă în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor în caz de trimitere în instanţa de judecată a dosarului penal privind comiterea de către salariat a unei infracţiuni incompatibile cu munca prestată, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătoreşti*.

Potrivit art. 53 lit. c) Legea cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public nr. 158 din 04.07.2008, raporturile de serviciu se suspendă de către autoritatea publică în cazul recunoaşterii în calitate de bănuit sau al emiterii în privinţa acestuia a unei ordonanţe de punere sub învinuire privind comiterea de către funcţionarul public a unei infracţiuni care ar prejudicia imaginea, prestigiul, interesele legale ale autorităţii publice sau legate de exercitarea atribuţiilor funcţiei publice pe care o deţine, pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătoreşti.

Iar dispozițiile art. 35 alin. (1) Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016 stabilesc că, ***pe lîngă situaţiile prevăzute de cadrul normativ general***, suspendarea din funcţia publică cu statut special se efectuează şi în următoarele cazuri:

a) pe perioada reţinerii, arestului preventiv sau arestului la domiciliu al funcționarului;

b) în caz de dispariţie a funcționarului – pînă la declararea dispariţiei fără urmă sau pînă la declararea decesului acestuia, în modul stabilit de lege.

Conform art. 28 Cod administrativ, (1) procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient şi corespunzător scopului.

(2) Procedura administrativă se realizează în scris, dacă caracterul urgent al măsurii nu cere o realizare verbală a procedurii administrative.

Conform art. 31 Cod administrativ, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Conform art. 69 alin. (1) Cod administrativ, procedura administrativă se iniţiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă iniţiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acţiuni procedurale, iar cea iniţiată la cerere se consideră iniţiată din momentul depunerii cererii

Instanța de apel evidențiază că șeful Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, Oprea Alexandru a emis Ordinul nr. 112 ef. din 08 septembrie 2022 Cu privire la suspendarea raportului de serviciu al ***** Dumitru Gratii.

În motivarea Ordinului a indicat că la data de 16 iunie 2022 în cadrul Inspectoratului General pentru Situaţii de Urgenţă al MAI (în continuare IGSU) a fost depusă petiţia de către maiorul serviciului intern Dumitru Gratii, ofiţer superior al Secţiei planificare, monitorizare şi coordonare a Direcţiei situaţii excepţionale municipiul Chişinău a IGSU nr. 3/936 din 16 iunie 2022 privind emiterea unui act administrativ individual favorabil cu referire la acordarea premiului bănesc cu ocazia sărbătorilor Pascale. În cadrul examinării petiţiei

depuse, dl Dumitru Gratii ***** a informat despre faptul că are statut de inculpat în cadrul cauzei penale iniţiate în corespundere cu prevederile art. *****, aflată pe rol în Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani (numărul dosarului *****).

Potrivit art. 65 alin. (2) Cod de procedură penală, învinuitul în privinţa căruia cauza a fost trimisă în judecată se numeşte inculpat. Astfel, trimiterea cauzei penale în judecată reprezintă una din etapele procesului penal, aceasta finisându-se odată cu hotărârea instanţei de judecată asupra învinuirii inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

Potrivit art. 76 lit. g) al Codului muncii, contractul individual de muncă se suspendă în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor în caz de trimitere în instanţa de judecată a dosarului penal privind comiterea de către salariat a unei infracţiuni incompatibile cu munca prestată, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătoreşti.

Deasemenea, raporturile de serviciu ale funcţionarilor publici se suspendă de către autoritatea publică în temeiul art. 53 lit. c) al Legii nr. 158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public, în cazul recunoaşterii în calitate de bănuit sau al emiterii în privinţa acestuia a unei ordonanţe de punere sub învinuire privind comiterea de către funcţionarul public a unei infracţiuni care ar prejudicia imaginea, prestigiul, interesele legale ale autorităţii publice sau legate de exercitarea atribuţiilor funcţiei publice pe care o deţine, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătoreşti.

Totodată, a menţionat că prevederile Legii nr. 158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public se aplică funcţionarilor publici cu statut special (colaboratorilor serviciului diplomatic, ai serviciului vamal, ai serviciului fiscal de stat, ai organelor apărării, de prevenire şi combatere a corupţiei, securităţii naţionale şi ordinii publice, altor categorii stabilite prin lege) în partea care nu este reglementată prin legi speciale, în conformitate cu art. 4 alin. (2) al legii prenotate.

Prin urmare, potrivit cadrului normativ aplicabil cu referire la suspendarea raporturilor de serviciu prin prisma art. 53 lit. c) şi lit. d) al Legii nr. 158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public şi art. 76 lit. g) al Codului muncii este absolut necesar ca un funcţionar public, în privinţa căruia este intentat un dosar penal şi trimis în instanţa de judecată, să fie suspendat din funcţie, deoarece ar putea fi afectată credibilitatea instituţiei, în cazul în care continuă să-şi exercite funcţia. Suspendarea din funcţie este obligatorie şi automată potrivit prevederilor enunţate supra şi reprezintă o măsură legală care protejează angajatorul faţă de pericolul continuării activităţii ilicite şi al extinderii consecinţelor periculoase ale unei fapte penale. În această situaţie trebuie să existe o preeminenţă a interesului public, iar suspendarea raportului de serviciu cu maiorul serviciului intern Dumitru Gratii ***** este o măsura adecvată, urmată a fi realizată potrivit prevederilor Codului administrativ nr. 116/2018. Pe această cale,

la data de 29 august 2022 a fost iniţiată procedura administrativă din oficiu și în corespundere cu prevederile art. 70 şi art. 94 Codului administrativ a ordonat:

1. Se suspendă raportul de serviciu al ***** Dumitru Gratii ***** (R-051131), ofiţer superior al Secţiei planificare, monitorizare şi coordonare a Direcţiei situaţii excepţionale municipiul Chişinău a Inspectoratului General pentru Situaţii de Urgenţă al MAI, de la 09 septembrie 2022 până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătoreşti, în temeiul art. 53 lit. c) (în cazul recunoaşterii în calitate de bănuit sau al emiterii în privinţa acestuia a unei ordonanţe de punere sub învinuire privind comiterea de către funcţionarul public a unei infracţiuni care ar prejudicia imaginea, prestigiul, interesele legale ale autorităţii publice sau legate de exercitarea atribuţiilor funcţiei publice pe care o deţine, pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătoreşti) şi lit. d) (în alte cazuri prevăzute de lege) al Legii nr. 158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public şi art. 76 lit. g) (trimitere în instanţa de judecată a dosarului penal privind comiterea de către salariat a unei infracţiuni incompatibile cu munca prestată, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătoreşti) al Codului muncii.

2. Se atribuie Direcţiei situaţii excepţionale municipiul Chişinău a IGSU (colonel al serviciului intern Serghei Rotari, şef adjunct al DSE municipiul Chişinău a IGSU) sarcina de a ridica legitimaţia de serviciu şi de a aduce la cunoştinţa *****, Dumitru Gratii ***** ordinul contra semnătură în ziua emiterii, cu anexarea dovezilor la dosarul personal al salariatului şi la dosarul administrativ.

3. În conformitate cu prevederile art. 35 alin. (3) al Legii nr. 288/2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, maiorul serviciului intern Dumitru Gratii ***** este obligat să predea toate documentele şi bunurile ce i-au fost încredinţate pentru uz de serviciu.

4. Ordinul poate fi contestat cu cerere prealabilă în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea acestuia la Inspectoratul General pentru Situaţii de Urgentă al MAI, situat în municipiul ***** email: *****, în conformitate cu prevederile art. 164 alin. (1) şi art. 165 alin. (1) din Codul administrativ.

Instanța de apel, verificând cadrul normativ citat supra, evidențiază că prin prisma dispozițiilor art. 53 lit. c) Legea cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public nr. 158 din 04.07.2008, angajatorul este în drept de a suspenda raporturile de muncă în situația punerii sub învinuire al funcționarului public, în condițiile în care angajatorul consideră că acest fapt poate prejudicia imaginea instituției, până la rămânerea definitivă a sentinței judecătorești.

Completul specializat consideră că argumentele reclamantului Gratii Dumitru cu privire la inaplicabilitatea Legii cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public nr. 158 din 04.07.2008 sunt nefondate, în condițiile în care prin art. 4 alin. (2) legea citată este stabilit că, prevederile prezentei legi se aplică funcţionarilor publici cu statut special (colaboratorilor serviciului diplomatic, ai

serviciului vamal, ai serviciului fiscal de stat, ai organelor apărării, de prevenire şi combatere a corupţiei, securităţii naţionale şi ordinii publice, altor categorii stabilite prin lege) *în partea care nu este reglementată prin legi speciale*.

La caz, urmează a se evidenția și faptul că la emiterea Ordinului Inspectoratului General pentru Situații de Urgență nr. 112 ef. din 08 septembrie 2022 Cu privire la suspendarea raportului de serviciu al ***** Dumitru Gratii, angajatorul a aplicat dispozițiile art. 53 lit. c) Legea cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public nr. 158 din 04.07.2008 în coroborare cu prevederile art. 76 lit. g) Codul muncii.

Adițional Curtea Constituțională prin hotărârea nr. 6 din 03.03.2016 privind excepţia de neconstituţionalitate a articolului 53 lit. c) din Legea nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public şi articolului 76 lit. g) din Codul muncii, a statuat că:

83. Curtea constată că scopul pentru care a fost reglementată posibilitatea suspendării contractului individual de muncă, în caz de trimitere în instanţa de judecată a dosarului penal privind comiterea de către salariat a unei infracţiuni incompatibile cu munca prestată, este acela ca angajatorul să împiedice salariatul ca în exercitarea atribuțiilor de serviciu pe care le are să mai continue să săvârșească fapte de natura celor pentru care este cercetat penal și să îl împiedice să mai producă prejudicii. *În plus, prevederile în cauză tind la protejarea intereselor angajatorului ori a instituţiei în care îşi desfăşoară activitatea salariatul*.

84. Referitor la reglementările privind suspendarea raporturilor de serviciu cu funcţionarul public, în cazul recunoaşterii în calitate de bănuit sau emiterii în privinţa acestuia a ordonanţei de punere sub învinuire, Curtea observă că măsura are ca scop, printre altele, protejarea prestigiului profesiei ori a funcţiei exercitate, textul legal neimpunând alte condiții precum ar fi săvârşirea de infracţiuni incompatibile cu funcţia deţinută.

85. Curtea observă că restrângerea dreptului la muncă prin suspendarea raporturilor de serviciu este aplicată pentru salvgardarea „altui drept”, *în particular protejarea instituției și a prestigiului profesiei, prin urmare această finalitate corespunde scopului legitim, la care face referire cel de-al doilea alineat al articolului 54 din Constituție*.

90. *Curtea reţine că, potrivit Codului muncii, suspendarea operează doar în situaţia în care cauza penală este trimisă în instanţa de judecată, iar infracţiunea este incompatibilă cu munca prestată.*

91. Curtea constată că prevederile art. 76 lit. g) din Codul muncii sunt instituite pentru protejarea interesului public, prin înlăturarea persoanei dintr-o anumită funcţie, fiind acuzată de comiterea unei infracţiuni legată de funcţia

respectivă, astfel împiedicând alte asemenea fapte sau consecinţele unor asemenea fapte.

92. Respectiv, fiind adecvată, necesară şi corespunzătoare scopului urmărit, norma art. 76 lit. g) din Codul muncii, supusă controlului constituţionalităţii, nu constituie o încălcare a dreptului la muncă, prevăzut de articolul 43 din Constituţie combinat cu articolul 54.

94. În acest sens, Curtea menționează că simplul fapt că persoana a fost recunoscută în calitate de bănuit pentru săvârşirea unei infracțiuni extrinsecă raporturilor sale cu activitatea profesională pe care o desfăşoară şi autoritatea publică din care face parte nu poate constitui drept temei pentru suspendarea raporturilor de serviciu.

La caz, reclamantul Gratii Dumitru nu a negat faptul că deține calitatea de inculpat, invocând asupra faptului că prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 aprilie 2023, ultimul a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. art. 42 alin. (4), 324 alin. (2) lit. b) Cod penal pe motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. În acest sens, instanța de apel urmează să evidențieze că sentința respectivă nu este una definitivă, prin urmare, dispozițiile art. 76 lit. g) Codul muncii sunt întrunite în prezenta cauză, ceea ce denotă temeinicia măsurilor luate de către angajatorul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, la emiterea Ordinului nr. 112 ef. din 08 septembrie 2022.

Instanța de apel relevă că, la caz, Ordinul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență nr. 112 ef. din 08 septembrie 2022 Cu privire la suspendarea raportului de serviciu al ***** Dumitru Gratii a fost adoptat în cadrul unei proceduri administrative, fiind aplicat cadrul legal invocat supra, iar instanța de apel nu a stabilit careva temeiuri care denotă asupra ilegalității acestuia.

Prin urmare, din conținutul ordinului contestat în raport cu circumstanțele de fapt ale cauzei și normele legale expuse supra, corect a stabilit prima instanță că Ordinul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență nr. 112 ef. din 08 septembrie 2022 Cu privire la suspendarea raportului de serviciu al ***** Dumitru Gratii a fost emis de către angajator în strictă conformitate cu legislația în vigoare, nefiind constatate careva ilegalități admise de către angajator.

Instanța de apel notează că, contrar normelor de drept care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, apelantul nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, prin urmare, Completul judiciar concluzionează că instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă şi sub toate aspectele probelor, iar hotărîrea dată este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legitime ale participanţilor la proces.

Faţă de cele expuse, Colegiul civil reţine, că prima instanţă a creat părţilor condiţii obiective pentru realizarea drepturilor sale procedurale, participanții la proces au fost auziți, hotărîrea primei instanţe a fost motivată. Condiţiile procedurale privind motivarea hotărîrii sînt îndeplinite chiar dacă nu s-a răspuns expres fiecărui argument invocat de părţi, fiind suficient ca din întregul hotărîrii să rezulte că s-a răspuns tuturor argumentelor în mod implicit, prin raţionamente logice.

Deasemenea, Completul judiciar mai consideră important de remarcat faptul că, apelantul utilizînd calea de atac, în limite legale nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărîrea contestată, iar esența alegațiilor din apel sunt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost dezbătute și corect respinse.

Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că hotărârea primei instanţe este legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate şi combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de Gratii Dumitru şi a menţine hotărârea primei instanţe.

În conformitate cu prevederile art.240 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău,

D E C I D E :

Apelul declarat de Gratii Dumitru, se respinge.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 03 ianuarie 2024.

Decizia cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Braga Angela

Sîrbu Victoria